

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci oprávnenej **Slovenskej konsolidačnej, a.s.**, so sídlom v Bratislave, Cintorínska č. 21, IČO: 35 776 005, proti povinnému **M. M.**, bývajúcemu v B., **o vymoženie 33,19 EUR s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 5 Er 763/2011 na dovolanie oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 8.februára 2012 sp. zn. 3 CoE 9/2012, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací označeným uznesením potvrdil uznesenie Okresného súdu Bánovce nad Bebravou z 30. novembra 2011 č. k. 5 Er 763/2011-10, ktorým bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora JUDr. Reného Matušku o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Potvrdenie prvostupňového uznesenia odôvodnil jeho vecnou správnosťou stotožňujúc sa s právnym záverom súdu prvého stupňa, že exekučný titul nenapĺňa požiadavku materiálnej vykonateľnosti, keďže uplynula trojročná prekluzívna lehota, v ktorej podľa ustanovenia § 71 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní bolo možné nariadiť jeho výkon.

Oprávnená podala proti vyššie uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu dovolanie. Navrhla, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie predovšetkým z dôvodu, že jej ako účastníčke konania bola odňatá možnosť konať

pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) skôr, než sa mohol dovolaním vecne zaoberať, skúmal včasnosť jeho podania, pričom zistil, že bolo podané oneskorene.

Pri posudzovaní včasnosti podania dovolania vychádzal z ustanovenia § 240 ods. 1 a 2 O. s. p., v zmysle ktorého účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni, pričom zmeškanie uvedenej lehoty nemožno odpustiť; lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde.

V preskúmvanej veci je z obsahu spisu zrejmé, že dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 27. februára 2012 (27. februára 2012 bolo doručené oprávnenej a 24. februára 2012 bolo doručené aj súdnemu exekútorovi). Pretože právoplatnosť je skutočnosťou určujúcou začiatok jednomesačnej lehoty na podanie dovolania v zmysle citovaného ustanovenia § 240 ods. 1 O. s. p., pripadol koniec tejto lehoty na deň 27. marca 2012 (utorok), ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom právoplatnosti. Tento deň bol teda posledným dňom na podanie dovolania.

Podľa § 57 ods. 3 O. s. p., lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť. Ustanovenie § 240 O. s. p. je však ustanovením špeciálnym, ktoré platí pre posúdenie včasnosti podania dovolania. Preto pre dovolanie nestačí, ak je podané v lehote u ktoréhokolvek súdu, ale musí sa tak stať na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni, alebo musí byť podané na odvolacom alebo dovolacom súde.

Ak podá účastník dovolanie na nepríslušnom súde, nemá toto podanie účinky riadne a včas podaného dovolania, pokiaľ v lehote podľa ustanovenia § 240 ods. 1 O. s. p. nebolo týmto nepríslušným súdom odovzdané príslušnému súdu alebo orgánu, ktorý má povinnosť podanie doručiť v zmysle § 57 ods. 3 O. s. p.

Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že oprávnená podala dovolanie na poštu

23. marca 2012, pričom ho adresovala Okresnému súdu Trenčín, ktorému bolo doručené 27. marca 2012. Okresný súd Trenčín zásielku obsahujúcu dovolanie oprávnenej odovzdal na poštovú prepravu príslušnému súdu (Okresnému súdu Bánovce nad Bebravou) dňa 10. apríla 2012 (č. l. 43, 44 a 45 spisu), t. j. po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty na podanie dovolania.

V tejto súvislosti treba uviesť, že Okresný súd Trenčín, nie je súdom, ktorý rozhodoval v prvom stupni, ani súdom odvolacím, a napokon ani dovolacím tak, ako to pre zachovanie lehoty predpokladá špeciálne ustanovenie pre podanie dovolania (§ 240 ods. 1 a 2 O. s. p.). Navyše, súd (ako taký) nie je orgánom určeným na doručovanie (§ 57 ods. 3 O. s. p.), má len povinnosť postúpiť písomnosť na príslušný súd. Preto podaním dovolania na nepríslušný súd nie je zachovaná procesná lehota podľa § 240 ods. 1 O. s. p. (pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 105/2008). Tá by bola zachovaná a nastali by účinky dovolania len v prípade, že nepríslušný súd doručí dovolanie súdu príslušnému ešte v zákonom ustanovenej lehote na podanie tohto mimoriadneho opravného prostriedku, čo sa ale v predmetnej veci nestalo.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky oneskorene podané dovolanie oprávnenej odmietol podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože povinnej v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. septembra 2012

**JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia : Mgr. Patrícia Špacírová